

Psykolog i by eller på land

I denne utgaven retter vi søkelyset mot flere sentrale temaområder for psykologer, som diagnostikk, karrierekrise og hvordan covid-19 har påvirket våre brukere.

TEKST

Katharine Cecilia Williams

PUBLISERT **2. november 2020**

Med ny utgave av Psykologtidsskriftet melder vi overgang til november, som for meg alltid har vært en tid for konsolidering. I denne utgaven retter vi søkelyset mot flere sentrale temaområder for psykologer, som diagnostikk, karrierekrise og hvordan covid-19 har påvirket våre brukere.

I de siste utgavene har det løpt en debatt knyttet til hvorvidt og i hvilken utstrekning psykologer er lovpålagt å sette diagnoser. I NÅ-intervjuet stiller vi dette spørsmålet til Anne Kjersti Befring, som er en av landets fremste eksperter på helserett. Psykologen har ansvar for å vurdere kritisk hva som er i pasientenes interesse, og hva som til enhver tid er forsvarlig yrkesutøvelse. I dette ligger et vurderingsrom for når diagnoser skal settes.

«I saken «Store lokale forskjeller i turnover» avdekkes ingen klare tegn til at psykologer flykter fra spesialisthelsetjenestene»

Krav som stilles til psykologer i spesialisthelsetjenestene, har økt, uten at man nødvendigvis opplever at dette økte arbeidspresset kommer brukerne til gode på noen meningsfull måte. Hvis økte krav til tidspres, rapporteringer og koderegimer medfører en slitasje som får psykologer til å søke seg bort fra spesialisthelsetjenestene, er dette en alvorlig situasjon. I høst har temaet blitt reist, blant annet av Jørgen Flor i en kronikk i Aftenposten (Bærebjelken i psykisk helsevern er råttan, 19. august 2020). Vi har sett nærmere på hvilken grad av turnover som gjør seg gjeldende blant psykologer i spesialisthelsetjenestene i Norge. Ikke overraskende varierer dette stort mellom byer og mer perifere strøk. Bildet som tegnes opp, viser store geografiske forskjeller – særlig med hensyn til turnover, men også i hvilken grad dette overhodet kartlegges på de ulike arbeidsstedene. I saken «Store lokale forskjeller i turnover» avdekkes ingen klare tegn til at psykologer flykter fra spesialisthelsetjenestene. Likevel fremstår det som viktig å få

avdekket hva spesialistene opplever som de største belastningene, og i hvilken grad turnover er et uttrykk for disse.

Trolig vil det ta lang tid før vi har fullstendige kunnskaper om hvilke virkninger smitteverntiltakene som ble iverksatt fra mars i år, har hatt på brukere av tilbud i psykisk helsevern og spesialisert rusbehandling. Fra før finnes forskningsdata om konsekvensene av storskala sykdomsutbrudd på en befolkning som helhet, men vi vet lite om hvordan koronapandemien har påvirket den psykiske helsen til mennesker som allerede har psykiske helseproblemer. I den vitenskapelige artikkelen «Covid-19: reaksjoner hos brukere av behandlingstilbud for psykiske vansker og rusproblemer», redegjør Fosse og medarbeidere for belastninger som følge av smitteverntiltak som ser ut til å særlig ramme denne gruppen.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 57, nummer 11, 2020, side 797

TEKST

Katharine Cecilia Williams, Sjefredaktør